

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **obec Turovice**, se sídlem Obecní úřad Turovice 39, Dřevohostice, zastoupena Mgr. Janou Zwyrtk Hamplovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 36, Mohelnice, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Lazecká 545/22, Olomouc, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 12. 10. 2020, č. j. 65 Af 20/2020 – 48,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně úspěšně požádala o neinvestiční dotaci na projekt „Výstavba chráněných bytů – akce B. j. 52 PB-CHB Turovice, č. p. 50, 51, 75 a další KU Turovice, evidenční číslo 2173140095“. Dotace byla poskytnuta, přičemž obec se na projektu podílela vlastními zdroji ve výši 3.399.000 Kč, ze státního rozpočtu bylo vyčleněno (poskytnuto) 41.600.000 Kč. Na základě kontrol došlo k zahájení řízení ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně. Dne 4. 11. 2010 Finanční úřadem v Přerově vydal platební výměr na odvod dotace ve výši 100 %, tedy ve výši poskytnuté dotace (41.599.471 Kč). Platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně nabyl právní moc 10. 12. 2010. Dne 13. 12. 2010 správce daně platebním výměrem předepsal penále ve výši 41.599.471 Kč.

[2] Dne 20. 12. 2010 učinila žalobkyně podání k finančnímu úřadu, které bylo původně označeno jako odvolání proti platebnímu výměru na penále a žádost o odklad odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně (její starosta) dne 22. 12. 2010 podání ručně u správce daně změnila tak, že v textu nahradila odvolání žádostí o prominutí penále.

[3] Žalobkyně se v zásahové žalobě doručené soudu dne 30. 3. 2020 (a doplněnou podáními ze dne 22. 4. 2020, 12. 5. 2020 a 21. 9. 2020) domáhala určení, že „Iniciování úpravy listiny nazvané Věc: Výstavba chráněných bytů – akce B. j. 52 PB-CHB Turovice, č. p. 50, 51, 75 a další KU Turovice, evidenční číslo 2173140095 – platební výměr č. 16/2010/800234 – odvolání spolu s žádostí o odklad odvodu za porušení rozpočtové kázně, ze dne 17. 12. 2010, s hlavičkou Advokátní kancelář Mgr. Jiří Fiala, Mgr. Radmila Poločková Příbylová, Mgr. Petr Poloček, 738 01 Frýdek Místek, Novodvorská 667, provedené dne 22. 10. 2010 starostou obce Pavlem Baďurou na žádost pracovníků finančního úřadu“ je nezákonným zásahem. Dlužno dodat, že žalobkyně opakovaně obsah a rozsah žaloby, zejména pak žalobní návrhy, měnila. Z žaloby, kterou se původně domáhala zrušení jistých rozhodnutí a stanovení povinnosti uzavření veřejnoprávní smlouvy, přešla na žalobu ústící do požadavku, aby soud zasáhl vůči nečinnosti finančního úřadu, aby se konečně ustálila v žalobě proti nezákonnému zásahu, stále ovšem se stejným skutkovým a procesním základem, který spatřovala v jednání úředních osob.

II. Rozsudek krajského soudu

[4] Krajský soud shledal žalobu podanou v roce 2020 jako zjevně opožděnou a odmítl ji.

[5] K tvrzenému nezákonnému zásahu mělo dle žalobkyně dojít 22. 12. 2010, přičemž dvouletá lhůta k podání zásahové žaloby uplynula dávno před tímto dnem.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalobce

[6] Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížností. Navrhuje jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] V rozsáhlé kasační stížnosti stěžovatelka zejména uvádí, že krajský soud se nezabýval důvody, pro které byla žaloba podána zjevně opožděně (zneužití vrchnostenského postavení státu; stěžovatelka byla ujist'ována, že dojde k prominutí penále; malé obce neví, že mají možnost podat žalobu proti rozhodnutí o odvolání). K úpravě odvolání došlo na popud finanční správy, některé listiny se žalobkyni dostaly do dispozice až v rámci řízení před soudem a navíc těsně před Vánoci. Starosta, který listinu upravil, byl pozván žalovaným telefonicky, aby vyjasnil nejasnosti, které mělo odvolání obsahovat. Tyto však nebyly nejasnostmi, nýbrž jasně identifikovatelnou vůlí obce. Stěžovatelka dále líčí další pochybení, kterých se žalovaný v řízení dopustil.

[8] Žalovaný se ztotožnil se závěrem krajského soudu a upozornil na omezený rozsah přezkumu platebního výměru na penále. Uvedl, proč požadoval vyjasnění nejasností, a dále se vyjádřil k dalším namítaným pochybením. Kasační stížnost považuje za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Dle § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) „[ž]aloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

[12] Dle § 84 odst. 2 téhož zákona „[z]meškání lhůty nelze prominout.“

[13] Stěžovatelka sama přiznává, že žalobu podala po zákonem stanovené lhůtě. Jelikož zákon výslovně v souladu se zásadou právní jistoty (a rovného postavení všech účastníků řízení) stanoví, že lhůtu nelze prominout, nebylo pochybením krajského soudu, že se výslovně nezabýval

důvody, pro které stěžovatelka navrhovala prominout zmeškání lhůty. Závěr krajského soudu tedy ob stojí.

V. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu